

10/24

Amsterdam, 9 Mei, '47

Beste Anton,

Deze dient, om je uitdrukkelijk te verzekeren, dat ik nog niet dood ben. Ik las (ten dele) een boek van Kurt Stechert "Wie war das möglich"? Verlag Bergmann, Stockholm. Doordat ik het moest teruggeven, kon ik het niet geheel uitlezen. Als geheel een vrij goed boek, dat de Duitse politieke ontwikkeling vanaf de Napoleontische oorlogen beschrijft. Het laat ons de ondergrond van de conservatieve politiek zien, de steunpunten in de adel en de ontwortelde handwerkers; we zien de ontwikkeling van het antisemitisme en zijn sociale wortels. Als totaal beschrijft het, hoe het mogelijk was, dat het nationaalsocialisme zegevierde. Ik krijg de indruk, dat de schrijver een sociaaldemocraat is, hoewel ik het niet met zekerheid durf zeggen, omdat ik, zoals gezegd, het boek niet uit kon krijgen. Mocht je het werk in handen kunnen krijgen, dan raad ik je zeker aan, het door te lezen.

Ondertussen heb je nu ook "Le monde nouveau" ontvangen. De hoofdstukjes over de "opbouw" en over de "antiwettelijkheid" zijn daar nog in onveranderde vorm ppgenomen, hoewel ik je kritiek zeker wel aanvaard. Maar het stuk was al in Frankrijk ter bewerking, zodat ik het niet meer kon achterhalen. Wel heb ik voor een eventuele Hollandse uitgave het hoofdstuk over de "opbouw" gewijzigd en wat ik daarvoor in de plaats denk te zetten, is reeds afgedrukt in Spartacus onder de titel Opbouw.

Met Pinkster is de bewuste conferentie. Ik verwacht er niet al te veel van/ maar de mensen moeten maar eens met elkaar praten. Voor Frankrijk is een behandeling van de massabeweging broodnodig, want het is een feit, dat het gist in Frankrijk. De stakingen en relletjes zijn niet van de lucht, al zit er aan positieve dingen nog bitter weinig achter. De stakingen, die telkens opnieuw uitbreken, worden nog telkens opgevangen door de CGT en dan zijn ze natuurlijk direct op dood spoor. Dat neemt echter niet weg, dat de arbeiders telkens de "discipline" doorbreken, en zodat klare propaganda hier dringend gewenst is.

Van het "huiselijke" front moet ik berichten, dat ons huis vol mensen is. Mijn schoonzuster is woont met haar twee kinderen bij ons. Een meisje van 2 en een jongen van 5 jaar. Ze zijn hier reeds vanaf begin Dec. en het zal zo nog wel het jaar uitduren. Dan is deze week nog een zoontje van Wim Haagen gekomen. Je weet wel, die kameraad, die dat manuscript over Kunst maakte en die in een concentratiekamp omgekomen is. Op het ogenblik heeft z'n vrouw een zenuwineenstorting en ze heeft rust nodig. Zodoende is de jongen van 9 jaar nu ook bij ons thuis. Hoe dat in zo'n klein huisje mogelijk is, zal jullie een raadsel zijn. Dat is het ons ook. Maar het gaat. Alleen leijdt het werk er wel onder, omdat het huisvader spelen over een stelletje robbedoezen z'n tijd en energie eist.

Na de Pinkster komen Gé en ik weer eens aan, om te vertellen van de conferentie te Brussel. Ondertussen beiden hartelijk gegroet, ook van Gé.

Je

hcm